A$^{o.}$ 1923. N$^{o.}$ 13.

PUBLICATIE-BLAD.

PUBLICATIE *van den 10den Maart 1923, waarbij wordt afgekondigd de Wet van den 22sten December 1922* (Staatsblad *No. 716), tot regeling van het Levensverzekeringbedrijf.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is, wettelijke bepalingen vast te stellen ten aanzien van het levensverzekeringbedrijf;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I.

Inleidende bepalingen.

Artikel 1.

Deze wet verstaat onder:

a. overeenkomsten van levensverzekering, de overeenkomsten tot het doen van geldelijke uitkeeringen, tegen genot van premie en in verband met het leven of den dood van den mensch, met dien verstande, dat overeenkomsten van ongevallenverzekering niet als overeenkomsten van levensverzekering worden beschouwd;

b. premie, iedere, onder den naam van premie, bijdrage inleg, contributie of koopsom of onder welken anderen naam ook, in eens of periodiek verschuldigde geldsom.

Artikel 2.

Deze wet verstaat onder *levensverzekeringbedrijf*, het als bedrijf sluiten van overeenkomsten van levensverzekering, met inbegrip van het afwikkelen der in dat bedrijf gesloten overeenkomsten van levensverzekering, ook al wordt daarmede niet beoogd het maken van winst.

Het levensverzekeringbedrijf verliest zijn karakter als zoodanig niet, indien bij de overeenkomsten van levensverzekering naast de verplichting tot het doen van geldelijke uitkeeringen verplichtingen van anderen aard worden aanvaard, alsmede indien daarbij verplichtingen worden aanvaard in verband met gebeurtenissen waarvan het ontstaan onzeker is en die den persoon van den mensch treffen.

Artikel 3.

Deze wet verstaat onder *verzekeraar*, de onderneming, welke, in het bezit van eene verklaring als bedoeld bij artikel 18, het levensverzekeringbedrijf uitoefent.

Artikel 4.

Deze wet begrijpt onder:

a. in het buitenland gevestigde onderneming mede de in de koloniën gevestigde onderneming;

b. schuldeischer mede hem, die nu of in de toekomst rechten kan ontleenen aan eene met den verzekeraar gesloten overeenkomst van verzekering.

Artikel 5.

Voor de toepassing dezer wet worden, voor zooveel niet het tegendeel blijkt, overeenkomsten van herverzekering gelijkgesteld met de overeenkomsten van verzekering, welke daaraan ten grondslag liggen.

Artikel 6.

Deze wet is niet van toepassing op:
a. de Rijksverzekeringsbank;
b. fondsen door het openbaar gezag ingesteld, welke uitsluitend strekken ten bate van hen, die in dienst van dit gezag staan of gestaan hebben of van hunne betrekkingen;
c. fondsen, welke, verbonden aan eene inrichting van handel, van nijverheid of van aanverwanten aard, uitsluitend strekken ten bate van de in dienst dier inrichting werkzaam zijnde of werkzaam geweest zijnde personen of van hunne betrekkingen.

Artikel 7.

Deze wet is mede niet van toepassing op ondernemingen, welke geene overeenkomsten van levensverzekering sluiten met binnen het Rijk in Europa gevestigde personen, noch met zoodanige personen gesloten overeenkomsten van levensverzekering loopende hebben.

Ten aanzien van in het buitenland gevestigde ondernemingen wordt voor de toepassing van het vorige lid eene overeenkomst van herverzekering niet beschouwd als eene overeenkomst van levensverzekering.

HOOFDSTUK II.

Algemeene voorschriften.

Artikel 8.

Er is eene Verzekeringskamer, bestaande uit een door Ons te bepalen aantal leden en een secretaris.

De leden, de secretaris en de overige ambtenaren, aan de Verzekeringskamer verbonden, worden door Ons benoemd en ontslagen.

Zij mogen niet op eenigerlei wijze verbonden zijn aan, of, anders dan als schuldeischer uit eene overeenkomst van levensverzekering, belang hebben bij eenige onderneming, waarop deze wet van toepassing is.

Een der leden wordt door Ons als voorzitter aangewezen.
Bij algemeenen maatregel van bestuur wordt door Ons eene instructie voor de Verzekeringskamer vastgesteld.

Artikel 9.

Het levensverzekeringbedrijf mag alleen worden uitgeoefend door naamlooze vennootschappen en onderlinge maatschappijen, behoudens het bepaalde bij de artikelen 19, 79, 80 en 81.

De naamlooze vennootschappen en onderlinge maatschappijen, welke het levensverzekeringbedrijf uitoefenen, mogen geen ander bedrijf uitoefenen, behoudens dat eene onderneming, welke uitsluitend het herverzekeringsbedrijf uitoefent, hare werkzaamheden mag uitstrekken over alle takken van dat bedrijf.

Artikel 10.

In geval van twijfel of eene handeling dan wel een samenstel van handelingen uitoefening van het levensverzekeringbedrijf vormt, alsmede in geval van twijfel of eene handeling dan wel een samenstel van handelingen uitoefening van een ander bedrijf dan het levensverzekeringbedrijf vormt, beslist de Verzekeringskamer, behoudens beroep op Ons.

Artikel 11.

Als onderlinge maatschappijen worden voor de toepassing van deze wet beschouwd binnen het Rijk in Europa gevestigde vereenigingen van personen, welke ten doel hebben de uitoefening van het levensverzekeringbedrijf en waarbij zonder het sluiten van eene overeenkomst van levensverzekering toetreding tot het lidmaatschap is uitgesloten.

Bij hare oprichting worden de bepalingen der artikelen 12, 13 en 14 in acht genomen.

Artikel 12.

De onderlinge maatschappij wordt opgericht bij eene akte, van eene zekere dagteekening voorzien. De bestuurders zijn verplicht de onderlinge maatschappij te doen inschrijven in het handelsregister, overeenkomstig de daarvoor geldende wettelijke bepalingen, en de akte openbaar te maken in de *Nederlandsche Staatscourant.* Hetgeen in dit artikel met betrekking tot de oprichting is bepaald, geldt eveneens ten aanzien van wijzigingen, in de akte van oprichting aan te brengen.

Artikel 13.

De akte van oprichting bevat de statuten, waarin worden vermeld:

1o. het doel en de naam van de maatschappij;

2o. de plaats, waar zij is gevestigd;

3o. de namen van de bestuurders, zoo die bij de oprichting worden benoemd, of anders de namen der leden van het voorloopig bestuur;

4o. de wijze van benoeming, schorsing en ontslag van bestuurders en commissarissen;

5o. of en in hoeverre de leden verplicht zijn, in geval van tekort, tot nakoming van de verbintenissen der maatschappij bij te dragen;

6o. de verplichting van bestuurders, om over ieder boekjaar rekening en verantwoording af te leggen;

7o. of de maatschappij al of niet ook met anderen dan hare leden overeenkomsten van levensverzekering sluit;

8o. de rechten der algemeene vergadering van de leden, de wijze, waarop die vergadering wordt bijeengeroepen en de gevallen, waarin een lid of een bepaald getal leden het recht hebben, zoodanige vergadering te beleggen;

9o. de rechten van houders van aandeelen in het waarborgkapitaal, bedoeld bij artikel 14;

10o. hoe wijziging van de statuten tot stand komt, en onder welke voorwaarden en op welke wijze een besluit tot ontbinding wordt genomen.

Artikel 14.

De onderlinge maatschappij heeft een in aandeelen verdeeld waarborgkapitaal, waarop de volgende bepalingen van toepassing zijn.

Aandeelen aan toonder kunnen slechts worden uitgegeven, indien het volle bedrag van het aandeel in de kas der maatschappij is gestort.

Aandeelen op naam kunnen niet worden uitgegeven dan indien ten minste een tiende gedeelte van het volle bedrag van het aandeel in de kas der maatschappij is gestort. Bij overdracht van niet volgestorte aandeelen blijft de oorspronkelijke aandeelhouder of diens rechtverkrijgenden tot de storting van het verschuldigde aan de maatschappij verbonden, ten ware de bestuurders der onderlinge maatschappij zich uitdrukkelijk met den nieuwen verkrijger hebben tevreden gesteld, en eerstgemelde van alle verantwoordelijkheid ontslagen hebben.

Artikel 15.

Het maatschappelijk kapitaal van naamlooze vennootschappen en het waarborgkapitaal van onderlinge maatschappijen, welke het levensverzekeringbedrijf uitoefenen, bedraagt ten minste *een millioen gulden.*

Bij algemeenen maatregel van bestuur kunnen door Ons ten aanzien van daarbij nader te omschrijven naamlooze vennootschappen en onderlinge maatschappijen geringere bedragen als kapitaalsminima worden vastgesteld en kunnen door Ons voorwaarden worden gesteld, waaronder eene onderlinge maatschappij het waarborgkapitaal kan terugbetalen en aan aandeelhouders vrijstelling verleenen van de verplichting tot bijstorting.

Artikel 16.

Naamlooze vennootschappen en onderlinge maatschappijen oefenen het levensverzekeringbedrijf niet uit, tenzij haar maatschappelijk- of waarborgkapitaal is geplaatst tot het bedrag, dat dit kapitaal op grond van artikel 15 ten minste moet bedragen.

Artikel 17.

De ondernemingen tot het uitoefenen van het levensverzekeringbedrijf zijn verplicht aan de Verzekeringskamer over te leggen:

1o. een authentiek afschrift of een afschrift of afdruk, door alle bestuurders geteekend, harer akte van oprichting;

2o. voor zoover eene naamlooze vennootschap betreft, het bewijs, dat op de akte of een ontwerp daarvan de Koninklijke bewilliging is verkregen, en dat het kapitaal is gestort ten minste tot het in artikel 51 van het Wetboek van Koophandel bedoelde bedrag;

3o. het bewijs, dat de akte is openbaar gemaakt in de *Nederlandsche Staatscourant*;

4o. stukken, houdende opgave van bestuurders en commissarissen;

5o. stukken, ten bewijze, dat de onderneming ook overigens voldoet aan de eischen, tot het uitoefenen van het levensverzekeringbedrijf bij of krachtens deze wet gesteld.

Artikel 18.

De Verzekeringskamer doet binnen eene maand na ontvangst der stukken aan de onderneming mededeeling of naar haar oordeel

aan de gestelde eischen is voldaan. Zoo de Verzekeringskamer van oordeel is, dat aan deze eischen voldaan is, doet zij de hierbedoelde mededeeling vergezeld gaan van eene verklaring, waarvan het model door Ons wordt vastgesteld. De verklaring wordt in de *Nederlandsche Staatscourant* openbaar gemaakt.

Geene onderneming mag het levensverzekeringbedrijf uitoefenen, tenzij zij in het bezit is van eene verklaring, als bedoeld in het eerste lid.

Indien de Verzekeringskamer aan de onderneming heeft medegedeeld, dat naar haar oordeel aan de gestelde eischen niet is voldaan, kan de onderneming, binnen vijftig dagen na de dagteekening dezer mededeeling, bij Ons in beroep komen, door middel van een gemotiveerd beroepschrift, waarvan een afschrift aan de Verzekeringskamer bij aangeteekenden brief wordt toegezonden.

Door Ons wordt beslist, den Raad van State gehoord, bij een met redenen omkleed besluit.

Wanneer door Ons wordt beslist, dat aan de gestelde eischen wel is voldaan, geeft de Verzekeringskamer aan de onderneming alsnog af eene verklaring als bedoeld bij het eerste lid.

Artikel 19.

Eene onderneming tot uitoefening van het levensverzekeringbedrijf, welke in het buitenland gevestigd is, mag het levensverzekeringbedrijf uitoefenen, indien zij aan de Verzekeringskamer stukken overlegt waaruit blijkt, dat zij naar het recht van de plaats harer vestiging als rechtspersoon is aan te merken, dat zij een in het Rijk in Europa gevestigd persoon heeft aangesteld als haar vertegenwoordiger aldaar, en dat zij overigens voldoet aan soortgelijke eischen, als in de artikelen 15 en 16 gesteld, en aan de krachtens artikel 29 te stellen eischen.

De Verzekeringskamer doet binnen eene maand na ontvangst van de stukken aan de onderneming mededeeling, of naar haar oordeel aan de gestelde eischen is voldaan. Artikel 18 is te dezen van toepassing, behoudens, dat de daar genoemde termijn van vijftig dagen wordt verlengd met zestig dagen, wanneer de onderneming is gevestigd buiten Europa.

Artikel 20.

De vertegenwoordiger in het Rijk in Europa eener in het buitenland gevestigde onderneming heeft, wat de uitoefening van het bedrijf in het Rijk in Europa betreft, alle bevoegdheden welke het bestuur der onderneming bezit, met name de bevoegd-

heid verzekeringen te sluiten en voor de onderneming in rechte op te treden.

Met betrekking tot alle in het Rijk in Europa loopende verzekeringen, wordt de onderneming geacht woonplaats te hebben ten kantore of, bij gebreke van kantoor, ten woonhuize van haren vertegenwoordiger aldaar.

Ontslag van den vertegenwoordiger is niet geldig, tenzij het gepaard gaat met aanstelling van een nieuwen vertegenwoordiger; het gaat niet in, voordat de akten van ontslag en van aanstelling van den opvolger bij de Verzekeringskamer zijn ingeleverd en deze bij aangeteekenden brief aan het bestuur heeft medegedeeld, dat zij daartegen geen bezwaar heeft.

De vertegenwoordiger, die bedankt heeft, behoudt die hoedanigheid, totdat hij van zijn bedanken kennis heeft gegeven aan de Verzekeringskamer en deze bij aangeteekenden brief aan het bestuur heeft medegedeeld, dat zij daartegen geen bezwaar heeft.

Van het overlijden van den vertegenwoordiger moet door de onderneming onverwijld aan de Verzekeringskamer worden kennis gegeven.

Door faillietverklaring en door onder-curateele-stelling verliest de vertegenwoordiger zijne hoedanigheid.

In de gevallen, in het vierde, vijfde en zesde lid van dit artikel genoemd, moet binnen één maand, nadat de vertegenwoordiger is komen te ontbreken, door de onderneming een nieuwe vertegenwoordiger worden aangesteld en diens akte van aanstelling bij de Verzekeringskamer worden ingeleverd.

Zoolang de vertegenwoordiger ontbreekt, wordt de onderneming geacht woonplaats te hebben ten parkette van den officier van justitie bij de arrondissements-rechtbank van de laatste woonplaats der onderneming volgens het tweede lid van dit artikel.

Artikel 21.

Elke onderneming is verplicht binnen veertien dagen na de uitreiking eener verklaring, als bedoeld bij artikel 18, bij algemeenen maatregel van bestuur te omschrijven inlichtingen nopens de inrichting van het bedrijf ongevraagd aan de Verzekeringskamer te verstrekken.

Elke onderneming is verplicht aan de Verzekeringskamer binnen veertien dagen opgave te doen van wijzigingen in hetgeen krachtens artikel 17 of 19, dan wel krachtens het bepaalde bij het vorige lid, is opgegeven.

De in de beide vorige leden genoemde termijn van veertien dagen wordt verlengd met dertig dagen, wanneer de onderneming is gevestigd buiten Europa.

Artikel 22.

De verzekeraar is verplicht het boekjaar der onderneming te laten loopen van den eersten Januari tot en met den 31sten December.

Deze verplichting geldt niet voor de ondernemingen, bedoeld in artikel 19.

Artikel 23.

Ieder verzekeraar is verplicht aan de Verzekeringskamer binnen den door deze te bepalen termijn de inlichtingen te verstrekken, welke deze met betrekking tot het bedrijf verlangt.

Artikel 24.

De Verzekeringskamer is bevoegd, in het belang van de schuldeischers uit overeenkomsten van levensverzekering, aan de verzekeraars adviezen te geven.

Bij het uitbrengen van een advies geeft zij den verzekeraar een termijn om te antwoorden. Indien binnen dezen termijn geen antwoord wordt ingezonden, of het ingezonden antwoord niet bevredigend wordt geacht, kan de Verzekeringskamer tot publicatie van het advies overgaan.

Bij deze publicatie wordt, zoo de verzekeraar dit verlangt, tevens de correspondentie openbaar gemaakt, welke tusschen de Verzekeringskamer en den verzekeraar naar aanleiding van het advies is gevoerd.

Artikel 25.

Van een besluit tot publicatie van een advies wordt den verzekeraar ten minste zestig dagen of, wanneer de verzekeraar buiten Europa is gevestigd, ten minste honderdtwintig dagen voordat tot publicatie wordt overgegaan, mededeeling gedaan.

Binnen vijftig dagen of, wanneer de verzekeraar buiten Europa is gevestigd, binnen honderdtien dagen na de dagteekening dier mededeeling kan de verzekeraar tegen zoodanig besluit bij Ons in beroep komen door middel van een gemotiveerd beroepschrift, waarvan een afschrift aan de Verzekeringskamer bij aangeteekenden brief wordt toegezonden. Door het instellen van beroep wordt de publicatie opgeschort.

Artikel 26.

Op het in het vorige artikel bedoelde beroepschrift wordt door Ons beslist, den Raad van State gehoord, bij een met

redenen omkleed besluit. In afwijking van artikel 38 der wet van 21 December 1861 (*Staatsblad* no. 129), houdende regeling der samenstelling en bevoegdheid van den Raad van State, zooals deze laatstelijk is gewijzigd, geschiedt het uitbrengen van het daarbedoeld verslag en het toelichten hunner belangen door de belanghebbenden in eene gesloten vergadering van de afdeeling, welker samenstelling geregeld is in artikel 13 van evenbedoelde wet.

Onze beslissing wordt, zoo zij inhoudt, dat het advies der Verzekeringskamer niet zal worden gepubliceerd, niet openbaar gemaakt, doch uitsluitend medegedeeld aan den verzekeraar, de Verzekeringskamer en den Raad van State. Artikel 40 der bovengenoemde wet vindt in dat geval geene toepassing. In afwijking van artikel 41 dier wet, wordt van zoodanige beslissing geene voorlezing gedaan in eene openbare vergadering der aldaar genoemde afdeeling.

De verzekeraar, die in het buitenland is gevestigd, wordt voor de behandeling der zaak door den Raad van State geacht woonplaats te hebben gekozen ten kantore of, bij gebreke van kantoor, ten woonhuize van den bij artikel 20 bedoelden vertegenwoordiger.

Artikel 27.

Ieder verzekeraar is verplicht telken jare de staten, waarvan de modellen worden vastgesteld bij algemeenen maatregel van bestuur, naar waarheid in te vullen, de daarin gestelde vragen naar waarheid te beantwoorden en vervolgens een en ander onderteekend aan de Verzekeringskamer te doen toekomen. De inzending der staten moet voor den eersten Juli plaats vinden, doch de Verzekeringskamer kan op grond van bijzondere omstandigheden toestemming verleenen, de indiening tot een lateren datum uit te stellen.

De Verzekeringskamer gaat na, of degene, die als verzekeraar optreedt, aan deze verplichting voldoet, en kan een onderzoek instellen aangaande de juistheid der verstrekte gegevens. Ten minste eens in de tien jaar stelt zij zoodanig onderzoek in met betrekking tot iederen verzekeraar.

De staten, bedoeld bij het eerste lid, moeten allen te zamen een duidelijk en volledig beeld geven van het door de onderneming gevoerde beheer en van haar financieele toestand.

Artikel 28.

Ieder verzekeraar is verplicht, telken jare een verslag te doen opmaken. In dit verslag moeten de staten worden op-

genomen, welke krachtens het vorige artikel aan de Verzekeringskamer zijn toegezonden.

Het verslag wordt gedurende drie jaren, te rekenen van het einde van het boekjaar, waarop het betrekking heeft, ter beschikking van aandeelhouders en polishouders gesteld tegen eene vergoeding, waarvan het maximum door de Verzekeringskamer wordt vastgesteld.

Tien exemplaren van het verslag worden toegezonden aan de Verzekeringskamer:

De Verzekeringskamer kan aan een verzekeraar ontheffing verleenen van het bepaalde bij het tweede lid, voor zoover de voldoening daaraan den verzekeraar te zwaar zou drukken. In dit geval heeft iedere aandeelhouder en iedere polishouder van de betrokken onderneming het recht van de in het 2de lid bedoelde jaarverslagen en de daarbij behoorende staten ten kantore van de onderneming inzage of afschrift te nemen.

Artikel 29.

Ten aanzien van in het buitenland gevestigde ondernemingen worden, met betrekking tot het bedrijf hier te lande, verdere voorschriften gegeven bij algemeenen maatregel van bestuur. Daarin worden bepalingen opgenomen nopens de dekking der premie-reserve in waarden, welke hier te lande aanwezig moeten zijn.

Deze waarden tot dekking der premie-reserve zijn aansprakelijk uitsluitend voor de verbintenissen uit de overeenkomsten van levensverzekering, waarop die premie-reserve betrekking heeft en voor zoover zulks het geval is.

Indien eene onderneming eene handeling, waarvoor zij krachtens een ingevolge het eerste lid gesteld voorschrift eene machtiging behoeft, verricht zonder zoodanige machtiging, is die handeling nietig.

Artikel 30.

De Verzekeringskamer is bevoegd getuigen en deskundigen op te roepen. Deze zijn verplicht te verschijnen.

De oproeping geschiedt op de wijze, door de Verzekeringskamer te bepalen.

De oproeping door middel van dagvaarding geschiedt door een deurwaarder of dienaar der openbare macht op de wijze, voorgeschreven bij artikel 144 van het Wetboek van Strafvordering. De termijn van dagvaarding bedraagt ten minste drie vrije dagen.

Indien een getuige of deskundige niet op de dagvaarding

verschijnt, kan de Verzekeringskamer daarvan proces-verbaal opmaken. Zij kan hem andermaal doen dagvaarden en daarbij voegen een bevel tot medebrenging.

Tot het uitbrengen van eene dagvaarding en tot de tenuitvoerlegging van een bevel tot medebrenging verleent het openbaar ministerie desgevorderd zijne tusschenkomst.

De getuigen zijn verplicht getuigenis af te leggen, de deskundigen om de van hen gevorderde diensten te bewijzen.

De Verzekeringskamer is bevoegd den getuige of deskundige, mits deze den leeftijd van vijftien jaren vervuld hebbe, den eed af te nemen; de getuige legt den eed af, dat hij de geheele waarheid en niets dan de waarheid zal zeggen, de deskundige, dat hij zijne taak naar zijn geweten zal vervullen.

De artikelen 17 en 23, eerste lid, der wet van 5 Augustus 1850 (*Staatsblad* no. 45), gelijk die laatstelijk is gewijzigd, zijn van overeenkomstige toepassing.

Tot het afnemen van verhooren van getuigen en deskundigen houdt de Verzekeringskamer zitting ter plaatse, door haar naar gelang der omstandigheden te bepalen.

De Verzekeringskamer kan aan één of meer harer leden opdragen een getuige of deskundige te gaan hooren.

Aan getuigen en deskundigen wordt op hun verlangen door den voorzitter vergoeding toegeschat op den voet van het tarief, vastgesteld ingevolge artikel 57, eerste lid, der Beroepswet.

De kosten van de verrichtingen van deurwaarders worden berekend op den voet van het tarief van gerechtskosten in strafzaken.

Artikel 31.

De Verzekeringskamer is bevoegd inzage te nemen of door personen, door haar bij uitdrukkelijke en bijzondere volmacht aangewezen, te doen nemen van de boeken en bescheiden van een verzekeraar.

Hij die de boeken of bescheiden onder zich heeft, is desgevorderd verplicht deze daartoe open te leggen.

De daartoe door de Verzekeringskamer gemachtigde personen hebben te allen tijde toegang tot de plaatsen, waar de boeken en bescheiden zich bevinden of vermoed worden zich te bevinden.

Wordt hun de toegang geweigerd, ook na vertoon van hunne machtiging, dan verschaffen zij zich dien desnoods met inroeping van den sterken arm.

Is de plaats tevens eene woning of alleen door eene woning toegankelijk, dan treden zij deze tegen den wil des bewoners niet binnen dan op schriftelijken last van Onzen Minister van Justitie, welke last bij het binnentreden wordt vertoond.

Van het binnentreden wordt door hen proces-verbaal op-

gemaakt, dat binnen tweemaal vier en twintig uur aan dengene, wiens woning is binnengetreden, in afschrift wordt medegedeeld.

Artikel 32.

De bijeenkomsten der Verzekeringskamer zijn niet openbaar.

Het is een ieder verboden, hetgeen hem in zijn ambt, betrekking of hoedanigheid ten gevolge van de uitvoering of toepassing dezer wet nopens de zaken of werkzaamheden van een verzekeraar blijkt of medegedeeld wordt, verder bekend te maken dan dat ambt, die betrekking of die hoedanigheid met zich brengt.

Artikel 33.

De Verzekeringskamer brengt jaarlijks aan Ons verslag uit. In het verslag worden niet opgenomen de adviezen, welke door haar zijn uitgebracht doch niet openbaar gemaakt, noch wordt melding gemaakt van inlichtingen, anders dan krachtens artikel 27 verstrekt.

Een oordeel over eenige onderneming wordt in het verslag niet kenbaar gemaakt.

HOOFDSTUK III.

Overdracht en samensmelting van ondernemingen.

Artikel 34.

Overdracht door den verzekeraar van verbintenissen uit het levensverzekeringbedrijf aan eene andere onderneming kan slechts geschieden bij schriftelijke overeenkomst. Daarbij worden de volgende voorschriften in acht genomen.

Artikel 35.

De verzekeraar, die al zijn verbintenissen uit het levensverzekeringbedrijf, of een deel daarvan, aan eene andere onderneming wenscht over te dragen, is verplicht, een ontwerp der daartoe strekkende overeenkomst, met alle daarbij behoorende toelichtende stukken, aan de Verzekeringskamer in te zenden.

Bij de stukken moeten worden gevoegd de balansen over het laatst afgesloten boekjaar van beide ondernemingen, opgemaakt met inachtneming van eene wetenschappelijke waardeering der uit de loopende verzekeringen voortspruitende baten en lasten.

Artikel 36.

Indien de Verzekeringskamer aanvankelijk geene bezwaren heeft tegen het in het vorige artikel bedoelde ontwerp, geeft zij daarvan binnen negentig dagen na de ontvangst aan den verzekeraar kennis. Heeft zij wel bezwaren, dan doet zij den verzekeraar binnen gelijken termijn eene gemotiveerde uiteenzetting daarvan toekomen.

Acht de verzekeraar de bezwaren niet gegrond, dan kan hij binnen vijftig dagen of, wanneer de verzekeraar buiten Europa is gevestigd, binnen honderdtien dagen na de dagteekening dier uiteenzetting bij Ons in beroep komen, door middel van een gemotiveerd beroepschrift, waarvan een afschrift aan de Verzekeringskamer bij aangeteekenden brief wordt toegezonden. Het eerste en het laatste lid van artikel 26 zijn te dezen van toepassing. Zoo Onze beslissing inhoudt, dat de bezwaren van de Verzekeringskamer ongegrond zijn, vindt het tweede lid van artikel 26 overeenkomstige toepassing.

Artikel 37.

Indien de Verzekeringskamer tegen het Ontwerp aanvankelijk geene bezwaren heeft, of indien door Ons is beslist, dat hare bezwaren ongegrond zijn, geeft de verzekeraar, met inachtneming der door de Verzekeringskamer te geven voorschriften, van de voorgenomen overdracht kennis aan de betrokken polishouders. Daarbij wordt mededeeling gedaan van een door de Verzekeringskamer vast te stellen termijn, binnen welken de betrokken polishouders zich bij de Verzekeringskamer schriftelijk tegen de overdracht kunnen verzetten.

Indien polishouders, vertegenwoordigende een vierde of meer van het betrokken verzekerd kapitaal, zich binnen den gestelden termijn tegen de overdracht hebben verzet, kan eene overdracht niet volgen, ook niet ten aanzien van hen die zich tegen de overdracht niet hebben verzet. De Verzekeringskamer doet daarvan mededeeling aan den verzekeraar.

Indien zich niet binnen den gestelden termijn polishouders, vertegenwoordigende een vierde of meer van het betrokken verzekerd kapitaal, tegen de overdracht hebben verzet en tegen de overdracht ook geen bezwaren bestaan van de zijde der Verzekeringskamer, geeft deze van een en ander aan den verzekeraar eene schriftelijke verklaring af. De overdracht kan dan volgen en is van kracht ten aanzien van alle belanghebbenden.

Indien de verzekeraar meent, dat de Verzekeringskamer hem

eene verklaring, als bedoeld bij het vorige lid, ten onrechte onthoudt, kan hij bij Ons in beroep komen, door middel van een gemotiveerd beroepschrift, waarvan een afschrift aan de Verzekeringskamer bij aangeteekenden brief wordt toegezonden. Door Ons wordt beslist, den Raad van State gehoord, bij een met redenen omkleed besluit. Het laatste lid van artikel 26 is te dezen van toepassing. Wanneer door Ons wordt beslist, dat polishouders, vertegenwoordigende een vierde of meer van het betrokken verzekerd kapitaal, zich niet tijdig tegen de overdracht hebben verzet of dat de bezwaren van de Verzekeringskamer ongegrond zijn, kan de overdracht alsnog volgen en is deze van kracht ten aanzien van alle belanghebbenden.

Artikel 38.

Met overdracht van alle verbintenissen wordt gelijkgesteld samensmelting der onderneming met eene andere tot eene nieuwe onderneming. In dit geval moeten de bepalingen omtrent overdracht van het bedrijf door ieder der ondernemingen worden inachtgenomen.

HOOFDSTUK IV.

VOORSCHRIFTEN TEN AANZIEN VAN LEVENSVERZEKERINGMAATSCHAPPIJEN, DIE BIJZONDERE VOORZIENING BEHOEVEN.

Artikel 39.

Onverminderd het bepaalde bij de artikelen 6 en 7 wordt voor de toepassing van dit hoofdstuk onder *levensverzekeringmaatschappij* verstaan de verzekeraar, die binnen het Rijk in Europa is gevestigd.

Artikel 40.

Wanneer eene levensverzekeringmaatschappij, naar redelijkerwijze te voorzien is, in de toekomst niet aan alle hare verplichtingen zal kunnen voldoen, wordt ten aanzien van die maatschappij, op haar eigen verzoek dan wel op verzoek der Verzekeringskamer, door de arrondissements-rechtbank verklaard, dat zij verkeert in een toestand, welke, in het belang der gezamenlijke schuldeischers, bijzondere voorziening behoeft.

Bestuurders en commissarissen, die redelijkerwijze moeten voorzien, dat de maatschappij in de toekomst niet aan alle hare verplichtingen zal kunnen voldoen, zijn tot het indienen van het verzoek namens de maatschappij verplicht. Eene ver-

plichting tot het indienen van het verzoek namens de maatschappij bestaat voor bestuurders en commissarissen niet, wanneer de Verzekeringskamer aan de maatschappij het advies geeft een verzoek niet in te dienen.

De Verzekeringskamer kan, tenzij daartoe bijzonderlijk door Ons gemachtigd, geen verzoek indienen, dan wanneer een door haar aan de maatschappij gegeven advies om zelf een verzoek in te dienen, ingevolge het bepaalde bij de artikelen 24 tot en met 26 door de Verzekeringskamer mag worden gepubliceerd.

De verzoeken of vorderingen, in dit artikel bedoeld, bevatten de feiten en omstandigheden, waarop zij zijn gegrond, en worden met de tot staving daarvan dienende bescheiden ingediend bij de arrondissements-rechtbank van de plaats waar de maatschappij is gevestigd.

Artikel 41.

De rechtbank kan bestuurders en commissarissen der maatschappij doen oproepen en hooren. De opgeroepenen zijn verplicht te verschijnen en de gevorderde voorlichting te geven. Indien een bestuurder of commissaris niet verschijnt op den dag, voor zijn verhoor bepaald, kan de rechtbank bij verdere oproepingen tevens bevelen, dat hij ten bepaalden dage door de openbare macht worde voorgebracht.

De rechtbank is bevoegd inzage te nemen of, overeenkomstig het derde lid van artikel 42, te doen nemen van boeken en bescheiden der maatschappij. Hij die de boeken of bescheiden onder zich heeft, is desgevorderd verplicht deze daartoe open te leggen.

De rechtbank kan deskundigen, alsmede getuigen, doen oproepen en hooren. De opgeroepenen zijn verplicht te verschijnen. De getuigen zijn verplicht getuigenis af te leggen, de deskundigen om de van hen gevorderde diensten te bewijzen.

Artikel 42.

De behandeling der zaak geschiedt met den meesten spoed op eene niet openbare terechtzitting op den voet van de rechtspleging in burgerlijke zaken, voorzoover daarvan bij deze wet niet is afgeweken.

De inzage van boeken en bescheiden kan geschieden ter plaatse waar deze zich bevinden.

De inzage kan worden opgedragen aan één of meer leden der rechtbank, alsmede aan één of meer deskundigen, daartoe door de rechtbank aangewezen.

De rechtbank, alsmede de leden der rechtbank en de deskundigen aan wie de inzage is opgedragen, hebben, met de hen vergezellende personen, te allen tijde toegang tot de plaatsen waar de boeken en bescheiden zich bevinden of vermoed worden zich te bevinden. Wordt de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich dien desnoods met inroeping van den sterken arm. Is de plaats tevens eene woning of alleen door eene woning toegankelijk, dan treden zij deze tegen den wil des bewoners niet binnen dan op schriftelijken last van Onzen Minister van Justitie, welke last bij het binnentreden wordt vertoond. Van het binnentreden wordt proces-verbaal opgemaakt, dat binnen tweemaal vier en twintig uur aan dengene, wiens woning is binnengetreden, in afschrift wordt medegedeeld.

Artikel 43.

De rechtbank geeft geene beschikking dan nadat de maatschappij en de Verzekeringskamer zijn gehoord, althans behoorlijk opgeroepen.

Bij het verhoor van getuigen en deskundigen, alsmede bij de inzage van boeken en bescheiden, kunnen bestuurders en commissarissen der maatschappij tegenwoordig zijn. De aanwezige bestuurders en commissarissen zijn verplicht, zonder dat alsdan eene oproeping wordt vereischt, de door de rechtbank, of hare leden of de deskundigen, aan wie de inzage van boeken en bescheiden is opgedragen, gevorderde voorlichting te geven. Aan de maatschappij wordt van te voren medegedeeld, dat een verhoor van getuigen of deskundigen of inzage van boeken en bescheiden zal plaats vinden.

Artikel 44.

De rechtbank geeft hare beschikking, het openbaar ministerie gehoord.

De beschikking is met redenen omkleed; zij wordt in het openbaar uitgesproken en is uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande eenige daartegen gerichte voorziening en zelfs op de minuut.

Artikel 45.

Alle oproepingen, in dit hoofdstuk bedoeld, alsmede de mededeeling, bedoeld bij den laatsten zin van artikel 43, geschieden door den griffier bij aangeteekenden brief; indien de zaak aanhangig is gemaakt door een verzoek van de Verzekeringskamer, gaat de eerste oproeping der maatschappij vergezeld van eene beknopte opgave van den inhoud van dat verzoek.

Artikel 46.

Wanneer een verzoek, als bedoeld bij artikel 40, aanhangig is tegelijk met een in het Rijk in Europa gedaan verzoek (eigen aangifte daaronder begrepen) of vordering tot failliet-verklaring, wordt de behandeling van het verzoek of de vordering tot faillietverklaring geschorst, totdat op het verzoek, bedoeld bij artikel 40, is beschikt en deze beschikking in kracht van gewijsde is gegaan. Wordt bij gewijsde verklaard, dat de maatschappij verkeert in een toestand, welke in het belang der gezamenlijke schuldeischers bijzondere voorziening behoeft, dan vervalt het verzoek of de vordering tot faillietverklaring van rechtswege.

Wanneer de maatschappij in staat van faillissement is verklaard door een kolonialen rechter op een verzoek (eigen aangifte daaronder begrepen) of vordering, welke aanhangig was tegelijk met een verzoek, als bedoeld bij artikel 40, heft die rechter het faillissement ambtshalve op, zoodra overeenkomstig laatstbedoeld verzoek bij gewijsde is beschikt en zulks te zijner kennis is gekomen. De rechter, het faillissement opheffende, geeft daarbij tevens, voor zooveel noodig, voorschriften tot regeling van de gevolgen der beëindiging van het faillissement. Tegen zijne beschikking is geene hoogere voorziening toegelaten.

Artikel 47.

Een uittreksel uit de uitspraak, waarbij het verzoek is toegewezen, vermeldende naam, zetel en bedrijf der maatschappij, en den dag der uitspraak, wordt door den griffier onverwijld openbaar gemaakt in de *Nederlandsche Staatscourant*, in de bladen, waarin in de koloniën van overheidswege de officieele berichten worden geplaatst en in een of meer door de rechtbank aan te wijzen nieuwsbladen. Bij deze openbaarmaking wordt in het algemeen verwezen naar de voorschriften dezer wet en wordt de eerste zin van het tweede lid van artikel 48 volledig aangehaald.

Artikel 48.

De maatschappij of de Verzekeringskamer wier verzoek is afgewezen, kan, gedurende acht dagen na den dag der uitspraak, bij het gerechtshof in beroep komen.

Tegen de beschikking der rechtbank, waarbij het verzoek is toegewezen, kan iedere schuldeischer, gedurende acht dagen na den dag der uitspraak, bij het gerechtshof bij verzoekschrift

in beroep komen. Gelijk recht van beroep komt toe aan de maatschappij, indien de beschikking is genomen op verzoek van de Verzekeringskamer.

Indien beroep is ingesteld door één of meer schuldeischers, geeft het hof geene beschikking dan nadat ook deze schuldeischers zijn gehoord, althans behoorlijk opgeroepen.

Zoodra eene uitspraak, waarbij is verklaard, dat de maatschappij verkeert in een toestand, welke in het belang der gezamenlijke schuldeischers bijzondere voorziening behoeft, tengevolge van hooger beroep of cassatie is vernietigd en in het eerste geval de termijn om in cassatie te komen verstreken is zonder dat daarvan gebruik is gemaakt, wordt door den griffier van het rechtscollege, dat de vernietiging heeft uitgesproken van die uitspraak kennis gegeven aan den griffier, bedoeld bij artikel 47; deze doet daarvan onverwijld aankondiging op de wijze voorgeschreven bij den eersten zin van dat artikel.

Wanneer eene uitspraak, waarbij is verklaard, dat de maatschappij verkeert in een toestand, welke in het belang der gezamenlijke schuldeischers bijzondere voorziening behoeft, in kracht van gewijsde is gegaan, doet de griffier daarvan eveneens onverwijld aankondiging in de bij artikel 47 bedoelde bladen.

Artikel 49.

Na de uitspraak, waarbij het verzoek is toegewezen, kan de maatschappij, op straffe van nietigheid, geene handeling verrichten zonder bijstand of machtiging van de Verzekeringskamer, behoudens het bepaalde bij artikel 54.

Artikel 50.

De Verzekeringskamer waakt voor de belangen der gezamenlijke schuldeischers.

Zij geeft aan bestuurders en commissarissen der maatschappij de voorschriften welke zij in het belang der schuldeischers noodig acht. Bestuurders en commissarissen zijn verplicht zich naar deze voorschriften te gedragen.

Een besluit van de aandeelhouders of leden der maatschappij behoeft, om van kracht te zijn, de goedkeuring van de Verzekeringskamer.

Wordt ingevolge de statuten of reglementen der maatschappij voor eenige handeling een besluit der aandeelhouders of leden vereischt, dan kan, bij weigering om het besluit te nemen, het besluit worden genomen door de Verzekeringskamer.

Artikel 51.

De Verzekeringskamer is te allen tijde bevoegd bestuurders en commissarissen namens de maatschappij te ontslaan en al of niet anderen in dezer plaats aan te wijzen. Zij zal tot dit ontslag overgaan, voor zoover zij niet de handhaving van eenigen bestuurder of commissaris in het belang der schuldeischers wenschelijk acht. Bij dit ontslag wordt het bepaalde bij artikel 58, eerste lid, in acht genomen.

Indien een bestuurder of commissaris niet, of niet behoorlijk, medewerkt met de Verzekeringskamer of de door deze aangewezen personen, bedoeld bij de artikelen 53 en 54, door de gegeven voorschriften te veronachtzamen of op welke andere wijze ook, kan die bestuurder of commissaris worden ontslagen zonder inachtneming van eenigen termijn.

Van het ontslag, bedoeld bij het vorige lid, wordt den betrokkene onverwijld kennisgegeven bij aangeteekenden brief. De ontslagene kan gedurende acht dagen, te rekenen van de dagteekening dier kennisgeving, zich bij verzoekschrift wenden tot de in artikel 40 genoemde rechtbank met het verzoek het ontslag ongedaan te maken. De rechtbank beslist, na verhoor, althans behoorlijke oproeping, van den verzoeker en de Verzekeringskamer, bij met renenen omkleede beschikking, waartegen geene hoogere voorziening is toegelaten. Indien het ontslag ongedaan wordt gemaakt, treedt degeen, die in de plaats van den ontslagene mocht zijn aangewezen, van rechtswege af.

Artikel 52.

Bij gebreke van bestuurders of commissarissen wordt dezer plaats ingenomen door de Verzekeringskamer.

Artikel 53.

De Verzekeringskamer kan zich ter vervulling van de bij artikel 50, tweede lid, omschreven taak, onder door haar te stellen voorwaarden, doen vervangen, met dien verstande, dat zij deze vervanging steeds kan doen eindigen en dat, indien tusschen de door de Verzekeringskamer aangewezenen en bestuurders of commissarissen een geschil ontstaat, de Verzekeringskamer beslist.

Artikel 54.

De Verzekeringskamer kan besluiten, dat alle handelingen of nader omschreven handelingen door de maatschappij kunnen

worden verricht, in plaats van met haar bijstand of machtiging, met bijstand of machtiging van door haar aangewezen personen, dan wel, dat nader omschreven handelingen door de maatschappij rechtsgeldig kunnen worden verricht zonder dat eenige bijstand of machtiging wordt vereischt.

Een besluit, als in het voorgaande lid bedoeld, wordt aangekondigd in de *Nederlandsche Staatscourant*, in de bladen, waarin in de koloniën van overheidswege de officieele berichten worden geplaatst en in een of meer nieuwsbladen, met mededeeling van den dag, waarop het in werking treedt. Intrekking van een besluit wordt op de zelfde wijze aangekondigd.

Artikel 55.

Bestuurders en commissarissen der maatschappij zijn verplicht voor de Verzekeringskamer en de door deze aangewezen personen, bedoeld bij de artikelen 53 en 54, te verschijnen en dezen alle inlichtingen te verschaffen, zoo dikwijls zij daartoe worden opgeroepen.

Artikel 56.

De uitspraak, waarbij het verzoek wordt toegewezen, heeft tengevolge, dat de maatschappij niet kan worden genoodzaakt tot nakoming van hare verplichtingen. Alle aangevangen executiën worden geschorst. Gelegde beslagen vervallen. De maatschappij draagt de reeds gemaakte kosten.

De uitspraak heeft mede ten gevolge, dat ten aanzien van de maatschappij het tweede lid van artikel 47 van het Wetboek van Koophandel buiten toepassing blijft, ook voor zoover het verlies als in dat artikel bedoeld reeds vóór de uitspraak mocht zijn geleden, en dat zij slechts in staat van faillissement kan worden verklaard door toepassing van artikel 63.

Het bij het eerste lid bepaalde geldt niet ten aanzien van vorderingen, welke voortvloeien uit handelingen, met de maatschappij na de uitspraak verricht en vorderingen — voor zoover het Rijk in Europa betreft — als bedoeld bij artikel 233 der Faillissementswet, — voor zoover Nederlandsch-Indië betreft — als bedoeld bij artikel 232 der Faillissementsverordening, — voor zoover Suriname betreft — als bedoeld bij artikel 219 van het Surinaamsch Faillissementsbesluit en — voor zoover Curaçao betreft — als bedoeld bij artikel 219 van het Curaçaosch Faillissementsbesluit, met dien verstande, dat de vorderingen onder 2o. van die artikelen genoemd slechts verhaalbaar zijn op de bijzonderlijk verbonden goederen.

Artikel 57.

In- of uitschulden der maatschappij, door een schuldeischer of schuldenaar der maatschappij overgenomen na de uitspraak, waarbij het verzoek werd toegewezen, of op een tijdstip dat hij wist, dat een verzoek was ingediend of ingediend zou worden, kunnen door hem niet in vergelijking worden gebracht zoolang de verklaring bedoeld bij artikel 40 van kracht is, alsmede gedurende het faillissement der maatschappij, indien die verklaring door faillissement ophoudt van kracht te zijn ingevolge artikel 64, tweede lid.

De schuldenaar der maatschappij, die zijne schuld wil vergelijken met eene schuldvordering aan order of toonder, is gehouden te bewijzen, dat hij reeds op het oogenblik der uitspraak, waarbij het verzoek werd toegewezen, te goeder trouw eigenaar was van het order- of toonderpapier.

Artikel 58.

Personen in dienst van de maatschappij, ten aanzien waarvan eene verklaring als bedoeld bij artikel 40 van kracht is, kunnen de dienstbetrekking opzeggen en hun kan wederkeerig door de maatschappij de dienstbetrekking opgezegd worden, met inachtneming van de overeengekomen of wettelijke termijnen, met dien verstande echter, dat in elk geval de dienstbetrekking kan worden geëindigd door opzegging met een termijn van zes weken.

Het bepaalde bij het vorige lid geldt niet, indien anders is overeengekomen nadat ten aanzien der maatschappij de verklaring bedoeld bij artikel 40 was gegeven.

Artikel 59.

De verzekeringskamer brengt aan Ons zoo spoedig mogelijk een verslag uit omtrent den toestand der maatschappij, omtrent de wijze waarop het beheer is gevoerd en omtrent de verantwoordelijkheid van vroegere en tegenwoordige bestuurders en commissarissen voor dat beheer. Het verslag wordt gepubliceerd.

Artikel 60.

Indien de toestand der maatschappij geheel of gedeeltelijk is te wijten aan grove schuld of nalatigheid van een vroegeren of tegenwoordigen bestuurder of commissaris, kan de Verzekeringskamer namens de maatschappij van dien bestuurder of commissaris eene vergoeding vorderen. Het bedrag dier ver-

goeding kan niet te boven gaan hetgeen de bestuurder of commissaris als zoodanig van de maatschappij heeft genoten, tenzij de vroegere of tegenwoordige contractueele verhouding tusschen den bestuurder of commissaris en de maatschappij eene verdere aansprakelijkheid tegenover de maatschappij met zich brengt.

Hetgeen een vroegere of tegenwoordige bestuurder of commissaris als zoodanig van de maatschappij heeft genoten door eenige uitkeering, welke uit de winst behoort te worden bestreden, kan door de Verzekeringskamer van dien bestuurder of commissaris worden teruggevorderd, wanneer blijkt, dat de uitkeering niet werd bestreden uit de werkelijk gemaakte winst, ook al is de toestand der maatschappij niet aan dien bestuurder of commissaris te wijten.

Van eene vordering, als bedoeld bij de vorige leden, neemt kennis de in artikel 40 genoemde arrondissements-rechtbank.

Artikel 61.

In de rechten van de maatschappij en van schuldeischers, met uitzondering van de houders van vorderingen als bedoeld bij artikel 56, derde lid, kan wijziging worden gebracht bij of krachtens eene met redenen omkleede beschikking der in artikel 40 genoemde rechtbank, genomen op voordracht van de Verzekeringskamer, na verhoor of behoorlijke oproeping der maatschappij. Onder wijziging der rechten van de maatschappij en van schuldeischers is begrepen elke wijziging in met de maatschappij gesloten overeenkomsten, met dien verstande, dat aan schuldeischers nimmer meerdere verplichtingen kunnen worden opgelegd, alsmede overneming van rechten en verplichtingen der maatschappij door een derde in dien zin, dat bij dergelijke overneming krachtens rechterlijke beschikking geene beteekening aan, noch medewerking van anderen wordt vereischt.

Eene beschikking, als bedoeld bij het vorige lid, wordt door den griffier onverwijld aangekondigd in de *Nederlandsche Staatscourant*, in de bladen, waarin in de koloniën van overheidswege de officieele berichten worden geplaatst en in een of meer, door de rechtbank aan te wijzen, nieuwsbladen, met volledige aanhaling van het bepaalde bij den eersten zin van het volgende lid.

Gedurende een bij de beschikking aan te wijzen termijn van ten minste veertien dagen kan iedere schuldeischer, alsmede de maatschappij, tegen de beschikking der rechtbank bij verzoekschrift in beroep komen bij het gerechtshof. Het hof zal de beschikking der rechtbank, zonder hoogere voorziening,

bevestigen, wijzigen of vernietigen bij met redenen omkleede beschikking.

Elke wijziging in de rechten van de maatschappij en van schuldeischers overeenkomstig de voorgaande leden van dit artikel wordt door de maatschappij aangekondigd in de *Nederlandsche Staatscourant,* in de bladen, waarin in de koloniën van overheidswege de officieele berichten worden geplaatst en in een of meer nieuwsbladen.

Artikel 62.

De in artikel 40 genoemde rechtbank kan op verzoek van den belanghebbende, ingediend binnen zes weken na de uitspraak, in dat artikel bedoeld, vernietigen het royement van polissen, geschied op grond van wanbetaling der premiën, welke kenlijk een gevolg was van gegronde vrees voor het in gebreke blijven van de maatschappij in de nakoming harer verplichtingen. De Verzekeringskamer wordt op het verzoek gehoord.

Artikel 63.

De in artikel 40 genoemde rechtbank is steeds bevoegd op voordracht van de Verzekeringskamer, na verhoor, althans behoorlijke oproeping, van de maatschappij, de maatschappij in staat van faillissement te verklaren bij een ter openbare terechtzitting uit te spreken vonnis. Het bepaalde bij de Faillissementswet is dan overigens van toepassing.

Artikel 64.

De verklaring, bedoeld bij artikel 40, is van kracht hetzij voor onbepaalden tijd, hetzij gedurende een bij die verklaring te stellen termijn.

De verklaring houdt van rechtswege op van kracht te zijn ingeval de maatschappij ingevolge artikel 63 in staat van faillissement wordt verklaard. De rechtbank kan bij de faillietverklaring voorschriften geven, de rangorde der schuldeischers betreffende.

De termijn, bedoeld bij het eerste lid, kan door de in artikel 40 genoemde rechtbank op voordracht van de Verzekeringskamer telkens worden verlengd, na verhoor, althans behoorlijke oproeping, van de maatschappij.

Elke verlenging wordt door den griffier onverwijld openbaar gemaakt onder overeenkomstige toepassing van artikel 47. Tegen eene verlenging kan iedere schuldeischer, alsmede de maat-

schappij, gedurende acht dagen na den dag, waarop de verlenging is geschied, bij verzoekschrift in hooger beroep komen. Het gerechtshof beslist bij met redenen omkleede beschikking. Indien beroep is ingesteld door één of meer schuldeischers geeft het hof geene beschikking dan nadat ook deze schuldeischers zijn gehoord, althans behoorlijk opgeroepen. Hangende beroep blijft de verlenging van kracht.

De verklaring, bedoeld bij artikel 40, kan door de in dat artikel genoemde rechtbank op voordracht van de Verzekeringskamer te allen tijde worden ingetrokken. Het bepaalde bij het voorgaande lid is van overeenkomstige toepassing, behoudens dat de intrekking eerst werkt van het oogenblik, dat zij in kracht van gewijsde is gegaan.

Artikel 65.

Zoodra de verklaring, bedoeld bij artikel 40, op eenigerlei wijze ophoudt van kracht te zijn, geschiedt daarvan door den griffier aankondiging op de wijze voorgeschreven bij den eersten zin van artikel 47.

Artikel 66.

De vorderingen op de maatschappij, welke voortvloeien uit handelingen, door de maatschappij verricht gedurende den tijd dat de verklaring, bedoeld bij artikel 40, van kracht is, zijn bevoorrecht op alle de roerende en onroerende goederen der maatschappij. Dit voorrecht gaat in rang onmiddellijk vooraf aan dat, hetwelk door de wettelijke bepalingen is toegekend aan de begrafeniskosten.

Artikel 67.

De aankondigingen, welke krachtens dit hoofdstuk in de *Nederlandsche Staatscourant* worden opgenomen, met uitzondering van die, bedoeld bij artikel 61, tweede en vierde lid, worden mede opgegeven ter inschrijving in het handelsregister. Alle aankondigingen in de *Nederlandsche Staatscourant* en in de officieele nieuwsbladen in de koloniën ingevolge dit hoofdstuk geschieden kosteloos.

HOOFDSTUK V.

STRAFBEPALINGEN.

Artikel 68.

Hij die het levensverzekeringbedrijf uitoefent in strijd met eenig voorschrift bij of krachtens de artikelen 9, 15, 16, 18,

tweede lid, 19 of 29 gesteld, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drie duizend gulden.

Indien het feit wordt begaan door of vanwege eene naamlooze vennootschap, eene coöperatieve of andere rechtspersoonlijkheid bezittende vereeniging of eene stichting, wordt de strafvervolging ingesteld en de straf uitgesproken tegen de bestuurders en commissarissen.

Indien het feit wordt begaan door of vanwege eene onderneming als bedoeld bij artikel 19, wordt de strafvervolging ingesteld en de straf uitgesproken tegen den bij artikel 20 bedoelden vertegenwoordiger.

Artikel 69.

Hij die als vertegenwoordiger van een natuurlijk of rechtspersoon, van wien hij weet, dat deze, het levensverzekeringbedrijf uitoefent, in strijd met eenig voorschrift bij of krachtens de artikelen 9, 15, 16, 18, tweede lid, 19 of 29 gesteld, overeenkomsten van levensverzekering sluit, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Met dezelfde straf wordt gestraft de bij artikel 20 bedoelde vertegenwoordiger eener in het buitenland gevestigde onderneming, die als zoodanig optreedt voordat de door hem vertegenwoordigde onderneming heeft voldaan aan het bepaalde bij het zevende lid van genoemd artikel.

Artikel 70.

Hij die aan een der verplichtingen opgelegd bij of krachtens de artikelen 21, 22, 23, 27, 28, 29 en 35 niet voldoet, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drie duizend gulden.

Het tweede en het derde lid van artikel 68 zijn te dezen van toepassing.

Artikel 71.

Hij die aan de verplichting, opgelegd bij de artikelen 31, tweede lid, en 41, tweede lid, tot de openlegging van boeken of bescheiden niet voldoet, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drie duizend gulden.

Het tweede en het derde lid van artikel 68 zijn te dezen van toepassing.

Artikel 72.

Hij die de geheimhouding, opgelegd in artikel 32, tweede lid, opzettelijk schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zes honderd gulden.

Hij aan wiens schuld schending van de geheimhouding, opgelegd in artikel 32, tweede lid, te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

Geene vervolging wordt ingesteld, dan op klachte van hem te wiens aanzien de geheimhouding geschonden is.

Artikel 73.

Wanneer bestuurders en commissarissen niet voldoen aan de verplichting, hun opgelegd bij artikel 40, tweede lid, wordt de bestuurder of commissaris, die, redelijkerwijze moetende voorzien, dat de maatschappij in de toekomst niet aan alle hare verplichtingen zal kunnen voldoen, opzettelijk noch een voorstel tot voldoening aan bedoelde verplichting heeft gedaan, noch tot het doen indienen van zoodanig verzoek heeft medegewerkt, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden.

Artikel 74.

De bestuurder of commissaris, die op eene oproeping als bedoeld bij artikel 41, eerste lid, wederrechtelijk wegblijft, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 75.

De bestuurder of commissaris, die opzettelijk niet voldoet aan zijne verplichting de ingevolge artikel 41, eerste lid of artikel 43, tweede lid, gevorderde voorlichting te geven, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden.

Artikel 76.

De feiten, waarop bij de voorafgaande bepalingen straf is gesteld, worden als overtredingen aangemerkt, met uitzondering van die omschreven in de artikelen 72, 73 en 75, welke als misdrijven worden aangemerkt.

Artikel 77.

Voor de toepassing van de artikelen 194, 342, 343 en 347 van het Wetboek van Strafrecht wordt de rechtstoestand, waarin eene maatschappij verkeert, zoolang te haren aanzien van kracht is eene verklaring als bedoeld bij artikel 40, met faillissement gelijk gesteld.

HOOFDSTUK VI.

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN.

Artikel 78.

Ten aanzien van in het Rijk in Europa gevestigde naamlooze vennootschappen en onderlinge maatschappijen, welke op het oogenblik van het in werking treden dezer wet het levensverzekeringbedrijf uitoefenen, gelden niet de bij of krachtens de artikelen 14 eerste lid, 15 en 16 gestelde kapitaalseischen. Zonder te voldoen aan de overige eischen, bedoeld bij de artikelen 9, tweede lid, en 11 tot en met 16, en zonder in het bezit te zijn van eene verklaring, als bedoeld bij artikel 18, mogen zij gedurende twee jaren van af het oogenblik van het in werking treden dezer wet met de uitoefening van haar bedrijf voortgaan en ook na afloop van dien termijn hare loopende overeenkomsten afwikkelen.

Zoolang de naamlooze vennootschappen en onderlinge maatschappijen het levensverzekeringbedrijf uitoefenen, zonder in het bezit te zijn van eene verklaring, als bedoeld bij artikel 18, hetzij door overeenkomsten van levensverzekering te sluiten hetzij alleen door loopende overeenkomsten af te wikkelen, en onverschillig of zij daarnaast een ander bedrijf uitoefenen, worden zij niettemin aangemerkt als verzekeraar in den zin van de artikelen 22 tot en met 28, 31, 32 en 34 tot en met 39.

De Verzekeringskamer is bevoegd den termijn van twee jaren met ten hoogste drie jaren te verlengen.

Artikel 79.

In het Rijk in Europa gevestigde rechtspersonen, niet behoorende tot die genoemd in artikel 78, welke op het oogenblik van het in werking treden dezer wet het levensverzekeringbedrijf uitoefenen, kunnen ook na dien met die uitoefening voortgaan. Na afloop van twee jaren van af het oogenblik van het in werking treden dezer wet kunnen zij alleen de

loopende overeenkomsten afwikkelen, tenzij zij in het bezit zijn van eene verklaring, als bedoeld bij artikel 18. Ter bekoming van dergelijke verklaring moeten zij, in afwijking van het bepaalde bij artikel 17, aan de Verzekeringskamer overleggen stukken, waaruit blijkt dat zij als rechtspersoon zijn aan te merken en dat zij reeds vóór het in werking treden dezer wet het levensverzekeringbedrijf uitoefenden, en stukken houdende opgave van bestuurders en commissarissen.

Zoolang de in het vorig lid bedoelde rechtspersonen het levensverzekeringbedrijf uitoefenen, zonder in het bezit te zijn van eene verklaring, als bedoeld bij artikel 18, hetzij door overeenkomsten van levensverzekering te sluiten hetzij alleen door loopende overeenkomsten af te wikkelen, en onverschillig of zij daarnaast een ander bedrijf uitoefenen, worden zij niettemin aangemerkt als verzekeraar in den zin van de artikelen 22 tot en met 28, 31, 32 en 34 tot en met 39. Het bepaalde bij artikel 9, tweede lid, wordt te hunnen aanzien van overeenkomstige toepassing na verloop van twee jaren van af het oogenblik van het in werking treden dezer wet, tenzij hun levensverzekeringbedrijf is beperkt tot het afwikkelen van loopende overeenkomsten.

De Verzekeringskamer is bevoegd den termijn van twee jaren met ten hoogste drie jaren te verlengen.

Artikel 80.

In het buitenland gevestigde rechtspersonen, welke op het oogenblik van het in werking treden dezer wet het levensverzekeringbedrijf uitoefenen, behoeven, in afwijking van het bepaalde bij artikel 19, niet te voldoen aan soortgelijke eischen als bij of krachtens de artikelen 15 en 16 gesteld. Zonder in het bezit te zijn van eene verklaring, als bedoeld bij artikel 18, mogen zij gedurende twee jaren van af het oogenblik van het in werking treden dezer wet met de uitoefening van hun bedrijf voortgaan en ook na afloop van dien termijn de loopende overeenkomsten afwikkelen.

Zoolang de in het vorige lid bedoelde personen het levensverzekeringbedrijf uitoefenen, zonder in het bezit te zijn van eene verklaring, als bedoeld bij artikel 18, hetzij door overeenkomsten van levensverzekering te sluiten, hetzij alleen door loopende overeenkomsten af te wikkelen, en onverschillig of zij daarnaast een ander bedrijf uitoefenen, worden zij niettemin aangemerkt als verzekeraar in den zin van de artikelen 22 tot en met 28, 31, 32 en 34 tot en met 38. De voorschriften, ten aanzien van deze personen krachtens artikel 29 gegeven, worden in acht genomen.

De Verzekeringskamer is bevoegd den termijn van twee jaren met ten hoogste drie jaren te verlengen.

Artikel 81.

Natuurlijke personen, die op het oogenblik van het in werking treden dezer wet het levensverzekeringbedrijf uitoefenen, kunnen gedurende twee jaren na dat tijdstip met die uitoefening voortgaan en ook na afloop van dien termijn de loopende overeenkomsten afwikkelen.

Het tweede en het derde lid van artikel 80 zijn te dezen van toepassing.

Indien binnen den in het eerste lid gestelden termijn eene onderneming, toebehoorende aan een natuurlijk persoon, wordt omgezet in eene in het Rijk in Europa gevestigde naamlooze vennootschap of onderlinge maatschappij, is het bepaalde bij artikel 78 van toepassing even alsof die naamlooze vennootschap of onderlinge maatschappij het levensverzekeringbedrijf reeds uitoefende op het oogenblik van het in werking treden dezer wet.

Artikel 82.

Aan de verplichtingen, opgelegd bij de artikelen 22, 27 en 28, moet voor de eerste maal worden voldaan in het derde jaar, volgende op dat, waarin deze wet in werking treedt.

De Verzekeringskamer is bevoegd dezen termijn te verlengen, zonder beperking ten aanzien van ondernemingen, welke alleen, op het oogenblik van het in werking treden dezer wet reeds loopende, overeenkomsten van levensverzekering afwikkelen, en met ten hoogste twee jaren ten aanzien van ondernemingen, welke ook nieuwe overeenkomsten van levensverzekering sluiten.

Artikel 83.

Alle natuurlijke en rechtspersonen, welke op het oogenblik van het in werking treden dezer wet het levensverzekeringbedrijf uitoefenen, moeten binnen zes maanden na dat tijdstip aan de Verzekeringskamer opgeven den naam en de plaats van vestiging der onderneming, alsmede wie bestuurders en commissarissen zijn, en verdere gegevens en bescheiden over het bedrijf, te omschrijven bij algemeenen maatregel van bestuur, verstrekken.

Hij, die niet voldoet aan de verplichting, opgelegd bij het vorige lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste eene

maand of geldboete van ten hoogste duizend gulden. Het tweede en het derde lid van artikel 68 zijn te dezen van toepassing. Het strafbare feit wordt als eene overtreding aangemerkt.

Artikel 84.

Bij algemeenen maatregel van bestuur kunnen verdere voorschriften worden gegeven in het belang van eene goede uitvoering dezer wet.

Artikel 85.

Tot dekking der kosten, verbonden aan de uitvoering dezer wet, wordt, overeenkomstig regelen te stellen bij algemeenen maatregel van bestuur, jaarlijks van iedere onderneming, waarop deze wet van toepassing is, eene bijdrage geheven, geëvenredigd aan de premie-ontvangst ter zake der overeenkomsten van levensverzekering, gesloten met binnen het Rijk in Europa gevestigde personen.

De kosten, welke het gevolg zijn van de toepassing van hoofdstuk IV op eenige maatschappij komen ten laste van die maatschappij.

In geval een als bijdrage vastgesteld bedrag niet binnen den bepaalden tijd is voldaan, wordt de nalatige onderneming schriftelijk aangemaand om alsnog binnen veertien dagen na de dagteekening van den dienstbrief het vastgestelde bedrag te voldoen aan het bureau der Verzekeringskamer. Volgt op deze aanmaning de betaling binnen den gestelden termijn niet, dan kan de voorzitter der Verzekeringskamer een dwangbevel uitvaardigen, medebrengende het recht van parate executie, dat wordt executoir verklaard door den president der arrondissements-rechtbank te 's Gravenhage. Het dwangbevel wordt beteekend en ten uitvoer gelegd op de wijze bij het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven. Het dwangbevel kan in het geheele Rijk worden ten uitvoer gelegd.

Artikel 86.

Een algemeene maatregel van bestuur ter uitvoering van deze wet wordt eerst vastgesteld of gewijzigd, nadat de Verzekeringskamer daarover is gehoord.

Artikel 87.

De wet van 29 April 1921 (*Staatsblad* No. 695), vervalt, behoudens dat op maatschappijen, ten aanzien waarvan van kracht is eene verklaring als bedoeld bij artikel 2 dier wet, de voorschriften dier wet van toepassing blijven.

Op maatschappijen ten aanzien waarvan van kracht is eene verklaring, als in het vorige lid vermeld, is deze wet niet toepasselijk.

Artikel 88.

Deze wet kan worden aangehaald onder den titel: „Wet op het Levensverzekeringbedrijf" met vermelding van den jaargang en het nummer van het *Staatsblad*, waarin zij wordt geplaatst.

Artikel 89.

Hoofdstuk IV dezer wet is ook verbindend voor de koloniën. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip; Wij behouden Ons echter voor om daarbij met name te noemen artikelen reeds eerder op door Ons te bepalen tijdstippen in werking te doen treden.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colléges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize het Loo, den 22sten December 1922.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
HEEMSKERK.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
CH. RUYS DE BEERENBROUCK.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *achtsten* Januari 1923.

De Minister van Justitie,
HEEMSKERK.

Heeft de opneming daarvan in het *Publicatieblad* bevolen.

Gedaan te Willemstad, den 10den Maart 1923.

Bij afwezigheid van den Gouverneur:
De Ondervoorzitter van den Raad van Bestuur,
J. B. GORSIRA.

De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.

Uitgegeven den 26n. Maart 1923.
De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.